

толкова е и благъ. Той промышлява за тебе и за всички—ты малки дѣца, и за всякъ птицъ, която прави гнѣздо—то си по дървета—та.

И. Добрѣ, мамо, но когато ты прилѣжавашь и имашь грижъ за мене и за Еленкъ, тебе да си тамъ гдѣто сме и ные, когато прилежавашь за различни кѣщны вещи, трѣбе да ходишь отъ еднѣ—тѣ одаѣ въ другѣ—тѣ. А ако Богъ нѣма тѣло, какъ може да прехожда отъ едно мѣсто на друго, и да ся грижа за всичко, що е направилъ.

М. Богъ ся намира на еждѣ: съществува всякога и на всяко мѣсто.

И. Мамо! много ми е мѣчно да разумѣѣшь що ми говоришь.

М. Има много вещи, Иванчо, които вѣруваме, ако и да е мѣчно да ги разумѣемъ. Не е ли духъ—тѣ ти едно нѣщо много различно отъ тѣло—то ти, и съвсѣмъ различно?

И. Наистинѣ, мамо, струва ми ся че разумѣвамъ това добрѣ.

М. Гдѣ е духъ—тѣ ти, или душа—та ти?

И. На нѣкое мѣсто въ тѣло—то ми: и види ми ся че е въ главѣ—тѣ ми; защото когато мыслиѣ много, види ми ся, че мыслиѣ съ главѣ—тѣ си.

М. Колко мѣсто съдържава духъ—тѣ ти въ главѣ—тѣ ти?

И. Не знаѣѣ, мамо, има ли опредѣленно мѣсто?

М. Ако е въ главѣ—тѣ ти, то ся види, че трѣбе да съдържава тамъ мѣсто, ако и да е